

Остап Нижанковський

НАША СЛАВНА УКРАЇНА

Український патріотичний співанник
з нотами з повним текстом пісень.

(54 пісні на оден голос, або на скрипку і
мандоліну)

Ціна 60 центів

Накладом

UKRAINIAN BOOKSELLERS & PUBLISHERS LTD.
660 Main Street Winnipeg, Man.

Printed in Canada

Остап Нижанковський

НАША СЛАВНА УКРАЇНА

Український патріотичний співанник
з нотами з повним текстом пісень.

(54 пісні на оден голос, або на скрипку і
мандоліну)

УКРАЇНСЬКЕ БІБЛІОТЕЧНЕ
ТОВАРИСТВО В ТОРОНТІ

Ціна 60 центів

Накладом

UKRAINIAN BOOKSELLERS & PUBLISHERS LTD.
660 Main Street Winnipeg, Man.

З М І С Т.

Ще не вмерла Україна.	1
Засвистали козаченьки.	3
Понімили по Україні... ..	5
За Русь!	6
Пісня руських хлопів радикалів.	8
Гей на горі там женці жнуть.	10
Не плакати нам!	12
Тече річка кєрваяя... ..	14
Марш руських дітей.	15
Наша славна Україно!	16
Розвивай ся ой ти старий дубе.	18
Розвивай ся, ти високий дубе.	19
Марш соколів.	21
Не пора!	23
Ляхівка.	24
»Січ« в поході.	26
Січова пісня.	28
Марш Січовий.	29
Марш Гайдамаків.	30
Гей! не дивуйте добрії люде.	32
Ой, ти тату, тату наш!	34
Максим козак Залізняк.	35
Сокільський гимн.	36
Наймитова пісня.	38
Червоний прапор.	38
Тюрма за волю.	40
Марсельєза.	41

	стор.
Ляшок.	44
Думка хлібороба.	46
Стоїть явір над водою.	47
Січова пісня.	49
Ой щож бо то за ворон.	50
Згадка.	52
Дубінушка.	54
Про Швачку.	55
Руїна Січи.	57
Шалійте!	59
Довго ми терпіли...	61
Ой завила черемшина.	62
»Мир вам братя«.	64
Марш січовий.	65
Поставали козаченьки.	66
Україна.	67
»Чом-чом?«	69
Пісня пожарних соколів.	70
Молитва.	72
Ой і не гаразд Запорожці.	74
Замовкли торбани...	75
Вже більше літ двісті.	77
Чи знаєш, де країна тая мила?	79
Ой спав пугач на могилі.	80
Про козака Байду.	82
Про Мороза.	83
Про Добуша.	84

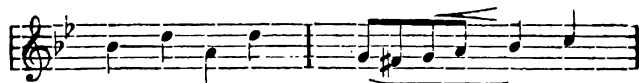
Ще не вмерла Україна.

Maestoso.

М. Вербицкий.

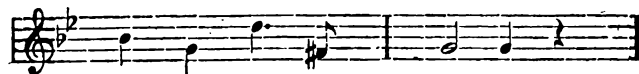
Ще не вмер - ла У - кра - ї - на

і сла - ва і во - ля,

ще нам бра - тя мо - ло - ді - ї

усь - міх - неть ся до - ля :

Згинуть на - ші во - роженьки,

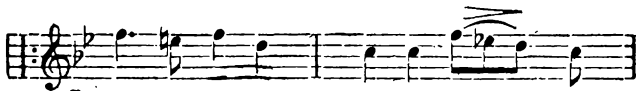
як ро - са на сон - ці, .

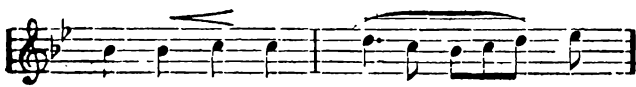
за - па - ну - ем і ми бра - тя

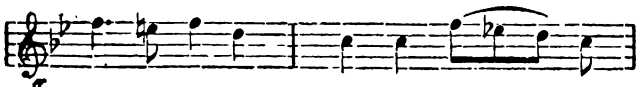
у сво - їй с'о - рон - ці.

ff Ду - шу ті - ло ми по - ло - жим

за на - шу сво - бо - ду,

ff і по - ка - жем. що ми бра - тя

ко - зацько - го ро - ду! *)

*) Репетицію, другий раз, співаєть ся з запалом шкоро.

Наливайко, Залізник і Тарас Трясило
Кличуть нас із за могил на свитеє діло.
Ізгадаймо славу смерть лицарства-козацтва,
Щоб не втратить марне нам свого юнацтва,

2 { Душу, тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми брата козацького роду!

Ой Богдане, Богдане, славний наш гетьмане!
На що дав ти Україну Москалям поганим?!
Щоб вернути її честь, ляжем головами,
Назовем ся України вірними синами!

2 { Душу, тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми брата козацького роду!

Наші брата Славяне вже за зброю взялись,
Не дінде ніхто, щоби ми по заду остались.
Повднаймось разом всі, братчики Славяне!
Нехай гинуть вороги, най воля настане!

2 { Душу, тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, брата, козацького роду!

Слова П. Чубинського.

Засвітали козаченьки.

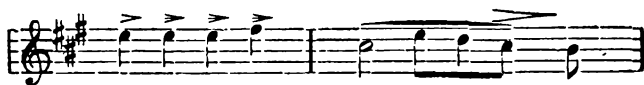
пісня народна.

Tempo di Marcia. Не скоро.

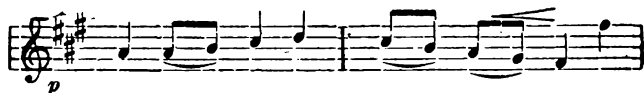

За-свіста - ли

ко - за-чень-ки

в по-хід о пів - но - чи,

за - пла - ка - ла Ма - ру - сенька

сво - ї яс - ні о - чи.

Не плач, не плач. Марусенько, не плач, не журися
За свого миленького Богу помолися
Стоїть місяць над горою, та сонця не має;
Мати сина в доріженьку слізно проважає:
Прощай, милий мій синочку, та не забарися,
За чотири неділеньки до дому вернися
Ой рад-би я, матусенько, скоріше вернуть ся
Та вже щось мій вороненький в воротах спіткнув ся.
Ой Бог знає, коли вернусь, в якую годину,
Прийми-ж мою Марусеньку. як рідну дитину.
Прийміть її, матусенько, всі у божій волі,
Бо хто знає, чи жив вернусь, чи ляжу у полі?
Ой рада б я Марусеньку за рідну прийняти,
Та все не так вона мене буде шанувати.
Ой не плачте, не журіться, в тугу не вдавайтесь,
Заграв мій кінь вороненький, назад сподівайтесь!

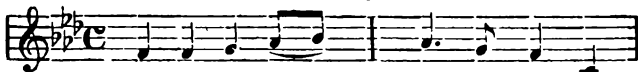
Супр. форт: Рубець 100 укр. пісень ч 87.

Понімили по Україні...

Marziale.

Муз. Ост. Нияжанковського

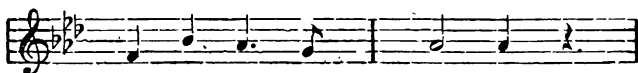
1. По-ні-мі-ли по Вкра-ї-ні

бан-ду-ри, тор-ба-ни;

Де лиш гля-неш, сум-но, ти-хо,

що аж сер-це вя-не.

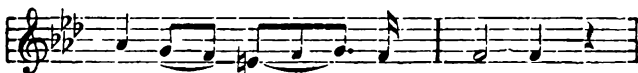
А-ні ко-бзи го-ло-сно-ї,

ду-ми не чу-ва-ти,

пла-че батько, плачуть ді-ти,

пла-че ста-ра ма-ти.

2. Січ, козацтво, отамани
Мов у море впали,
Сила й воля, правда й слава
В безвісти пропали.
Київ славний злотовратий
З баштами, з церквами
Зажурив ся, засмутив ся,
Бо в нім тихо стало
3. І Дніпро вже филиньками
Не тримить так грімко;
Водоспади не падуть так
Із скал шумно, стрімко.
І він, батько, зажурился,
Що вже байдаками
Не укрись сивоусий,
Не звенить піснями.
4. Все зніміло, все пропало...
Тільки ся лишили
Чорним шляхом по Україні
Кургани, могили.
Ах! і тії поцезають,
Заростуть травюю,
Лиш лишить ся жаль і смуток
І око з слезою.

Слова Ю. Федьковича.

За Русь!

Marchiale.

Зайисав Остап Нижанковский.

1. Тра - ра, тра - ра, тра - ра! В по -

хід по - ра, по - ра! Вже
сур - ми за - тру - бі - ли і
в ба - ра - ба - ни бі - ли! Тра -
ра, тра - ра, тра - ра Бі -
да вра - гам! Гур - ра!

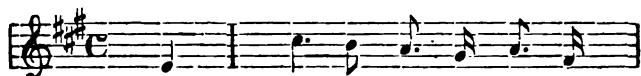
2. За рідний руський край
Житє своє віддай!
Добро своє, родину,
За нашу Україну;
За Русь у бій спішим,
За Русь і кров несїм!

3. Як любмш нарід свій,
Спішим за него в бій!
За нарід і за віру
Несїм себе в офіру;
За Русь, за Русь гурра!
У бій гурра! гурра!

Мельодию і слова подав Іван Г... ж

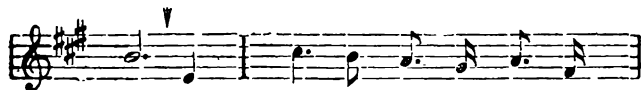
Пісня руських хлопів радикалів.

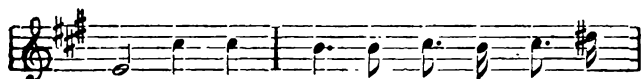
1. Я - кий то ві - тер шумно

гра - є від Ся - ну, Пру - та до Кар -

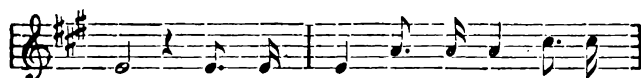
пат? Я - ке то ди - во ви - зи -

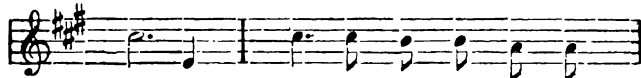
ра - є Із тих нуж-ден-них хлопських

хат? Із тих нуж-ден-них хлопських -

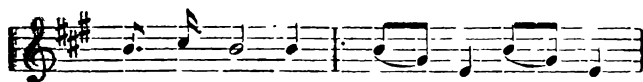
хат? Гей-же враз, гей-же враз, гукне -

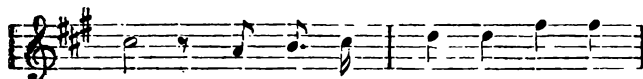
мо, А - би й слі - пі - ї нас пі -

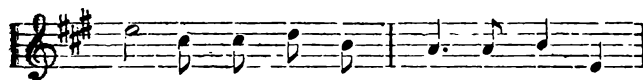
зна - ли: Ми є ті, що вас всіх

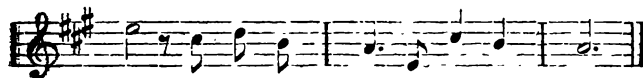
кор-ми-мо, за всіх вас тер-пи-

мо, Ми ру-ські хло-пи ра-ди-

ка-ли, Що звергли тем-но-ги яр-

мо! що звергли тем-но-ти яр - мо!

2. Ми ті, що гнули ся, як лози,
Були покірні, як вівця,
Котрим неволя, кров і сльози
Ще не доїхали кінця
Гейже враз і т. д.
3. Ми ті оферми, ті рекрути,
Гарматне м'ясо на війну,
Ті, що їх кривда й голод лютий
Жене за море в чужину.
Гейже враз і т. д.
4. Ми ті, що платимо податки,
Собі-ж лишаєм труд і плач,
Котрим державні всі порядки
Є тільки горе, тільки драч.
Гейже враз і т. д.
5. Ми ті, котрим заперті двері,
Запертий до свободи шлях;

Ми маєм права на папері,
А обовязки на плечах.
Гейже враз і т. д.

6. Та вже не довго тої муки!
Нам час не дати ся на глум.
Здіймуть ся дружні хлопеські руки,
І просвітліє хлопеський ум!
Гейже враз і т. д.

7. Ми хочем вчить ся, поступати,
Бо кривда є сестрою тьми;
Для себе хочем працювати
І бути люди між людьми
Гейже враз і т. д.

8. А всіх, хто явно або тайно
Нам ладить пута і ярем
Всіх дармоїдів радикально
Ми з свого краю виметем.
Гейже враз і т. д.

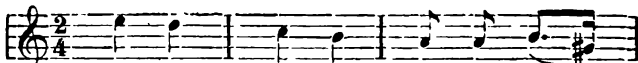
Зложив Іван Франко.

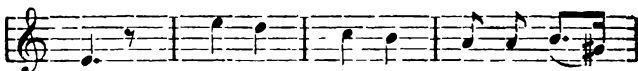
Гей на горі там женці жнуть.

Пісня народна.

Marciale.

1. Гей на го - рі там жен - ці

жнуть, Гей на го - рі там женці

жнуть, А по шід го - ро - ю,
долом, до-ли - но-ю ко - за -
ки ідуть.

2. А по переду Дсрошенко (2)

Ведє своє військо,

2 { Військо Запорозьке

{ Хорошенько.

3. По серединї пан хорунжий, (2)

{ Під ним кониченько.

2 { Під ним вороненький

{ Сильно дужий.

4 А по заду Сагайдачний, (2)

{ Що проміняв жінку

2 { На тютюн та люльку,

{ Необачний!

5 — Гей! верни ся, Сагайдачний! (2)

{ Возьми свою жінку,

2 { Віддай тютюн. люльку,

{ Необачний!

6. — Менї з жінков не-возить ся, (2)

{ А тютюн та люлька

2 { Козаку в дорозі

{ Знадобить ся.

7. Гей! хто в лісі, озови ся! (2)

2 { Да викрешем огню,
Да потягнем люльки, —
Не жури ся!

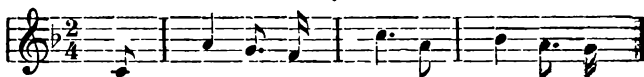
Слова: у Я. Єдлічка: Собр. малор. п'єс. II. ч 9.

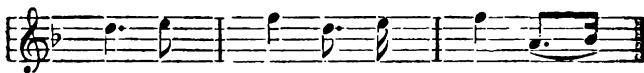
Не плакати нам!

З житем.

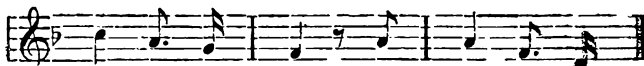
Музика Йосифа Бишакевича.

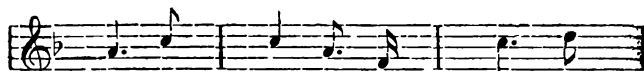
1. Не пла-ка-ти нам і сльо-зи не

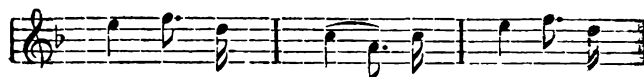
льть, Не нам ко - за - кам те

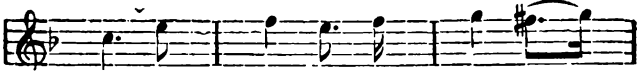
ді - ло ро - бить! Най пла-чуть Ля -

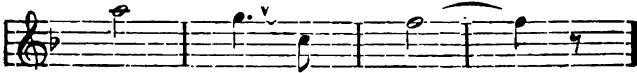
хи, най пла - че Мо - скаль, Здій -

маймося в го - ру, ле - ті - мо у

даль, Здій - маймось в го - ру, ле -

ті - мо у даль!

2. Не нам вже просить,
Не є ми раби,
Не нам вже тужить,
Ми вільні сини!
Гей скоро у бій,
Гей скоро ідім
Україну вільну
Ми знова здвигнім! } 2

3. Гей скоро вперед,
За нарід-сімню.
Най пташий той лет
Здійме нас в гору!
До бою, брати,
Соколом летім
Україну вільну
Ми знова здвигнім! } 2

(Видавн. музичне Станісл. Бояна Ч. 12.)

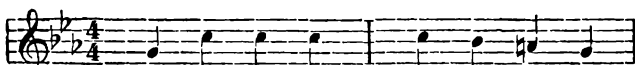

Тече річка кервавая...

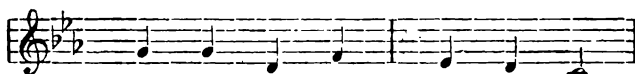
Пісня народна.

Marciale.

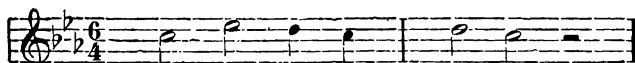
Записав Остап Нижанковский.

1. Те - че річ - ка кер - ва - ва - я

до са - мо - го Ві - дні,

до са - мо - го Ві - дні

2. Приїдь, цісар, подиви ся,
Які люди бідні. (2)
3. Бідні люде, бідні люде,
Бо Ляхи зідрали, (2)
4. Що лишили по корові,
Жиди за довг взяли.
5. Беруть жиди по корові,
Цісар бере діти, (2)
6. А деж нам ся нещасливим
На світі лодіти?
7. Підемо в світ, 'в Бразилію,
Долі там шукати (2)
8. Там не будуть Ляшки-панки
З нас шкіра здирати. (2)

9. Бразиліє! Бразиліє,
Ой як ся нам маєш? (2)

10. Ми за тебе не чували,
А ти нам свитаєш. (2)

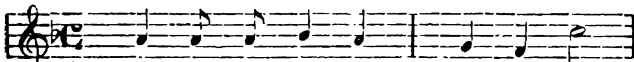
Співали „Соколи“ в Ріпчицях повіта Дрогобицького.
Слова подав: Мих. Вачинський

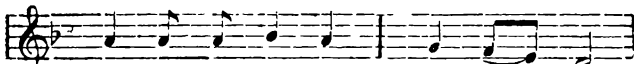
Марш руських дітий.

Пісня гуртова.

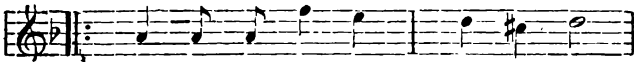
Marciale.

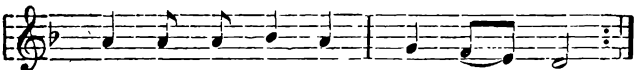
І Гей! там ді тво ра ру-ська йде!

Гей на пе - ре ді стяг не - се,

А кра-ска стя-гу жов-тий цвіт

на си-нім по-ли, як бла-кить!

2. А на прапорі тім скада,
А під скалою видно льва,
І клич, що грімко в бій зове: }
За Русь Україну, хто живе! } 2

3. Гей! як скала ся, ми тверді,
Поляжем в бою, не в ярмі!
Бо хоч слабі ще дїтьяки. } 2
Терпіти вчили нас батьки. }

4. Як льви підемо в боротьбу
За України свободу!
І присягаєм: „Не спічнем,
Поки кайданів не порвем!“ } 2

Слова Віри Лебедової. (Видавн. „Стан. Бояна“ Вип XX

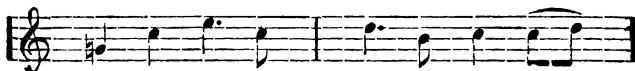
Наша славна Україно!

Marciale.

Музика: Ост Нижанковський.

1. На - ша сла вна У - кра - ї - но,

пра-бать-ків-ська зе-мле ми - ла,

Ми за Те - бе без у - пи - ну

мем бо - ро - тись кіль - ко си - ли
II-do
кіль - ко си - ли.

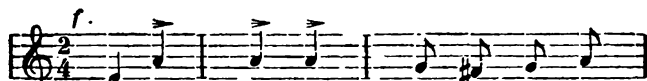
2. Дорога Твоя нам слава,
В серцю нашім Ти єдина,
Мила там, де степ широкий,
Мила там, де верховина.
3. Наша славна Україно,
В нас для Тебе серце бить ся,
Повитаєш долі днину,
Свобода Тобі всміхнеть ся.
4. Як ту землю не любити,
Таж за нею серце гине!
Ах, для неї тільки жити,
Для вільної України!
5. Хоть козацтво у могилі,
Ми для Тебе ще живемо,
Ворог вбить Тебе не в силі,
Проч гонить его будемо.
6. Ми Тобі здобудем долю,
Краю рідний, укоханий.
І прогонимо неволю
І розломимо кайдани!..

Сильвестер Яричевский.

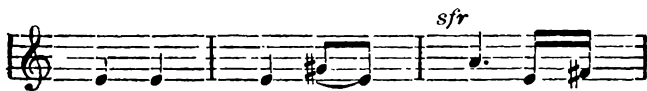

Розвивай ся ой ти старий дубе.

Maestoso.

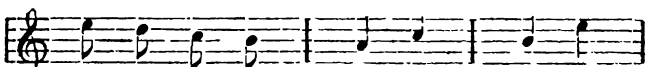
1. Роз-ви - вай ся ой ти ста-рий

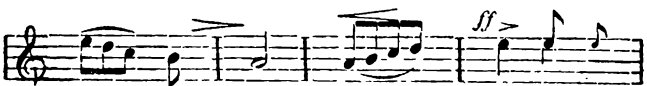
ду - бе, зав-тра мо - роз

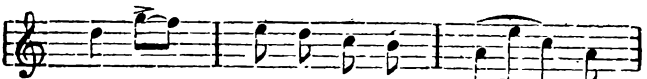
бу де Ви-би - рай ся

мо - ло - дий ко - за - че, зав тра

по - хід бу - де Ви би -

рай ся мо-ло-дий ко - за - че,

зав-тра по - хід бу - де.

2. Я морозу тай не бою ся, завтра розвину ся,
Я походу тай не бою ся, завтра виберу ся. (2)
3. Ой розвив ся тай у край дороги та дуб зеле-
[венький,
Виїжджає тай з України козак молоденький. (2)
4. Ви галочки-сизоперочки, підойміть ся в гору,
Ой ви хлопці, славні Запорожці, верніть ся до
[дому (2)
5. Ой радіб ми тай підняти ся, туман налягає;
Ой радіб ми тай вернути ся, гетьман не пу-
[скає. (2)
6. Не так гетьман, та не так гетьман, як геть-
[манська мати,
Хоче нами, нами козаками Турка звоювати. (2)
7. А ми его тай не звоюєм, тільки роздратуєм,
Тільки нами, нами козаками, Дунай загар-
[дуєм. (2)

В. Матюк · Боян, ч 8. (хор мужеский.)

На нуту: „Розвивай ся ой ти старий дубе.“

1. Розвивай ся, ти високий дубе,
Весна красна буде!
Розпадуть ся пута віковії, } 2.
Прокинуть ся люде.
2. Розпадуть ся пута віковії
Тяжкі кайдани,

Непобіджена злими ворогами } 2.
Україна встане.

3. Встане славна мати Україна
Щаслива і вільна,
Від Кубані аж до Сяна річки
Одна, нероздільна.
4. Щезнуть межі, що помежували
Чужі між собою,
Згорне мати до себе всі діти
Теплою рукою.
5. Дітиж мої, діти нещасливі.
Блудні сиротята,
Годіж бо вам в сусід на услугі
Свій вік коротати!
6. Піднімайтесь на святее діло,
На щирую дружбу,
Та щоби ви чесно послужили
Для матери службу.
7. Чи щеж то ви мало наслужились
Москві і Ляхови?
Чи щеж то ви мало наточились
Братерської крові?
8. Пора, діти, пора поглядіти
Для власної хати,
Щоб газдою а не слугою
Перед світом стати!
9. Розвивай ся, ти високий дубе
Весна краса буде!
Гей вставаймо, та еднаймо ся,
Українські люде!

10. Єднаймо ся, братаймо ся
В товариство чесне,
Най братерством, щирими трудами
Вкраїна воскресне!

Іван Франк о

Марш соколів.

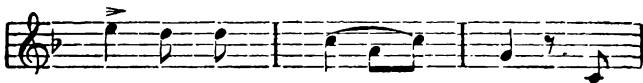
Я. Ярославенко.

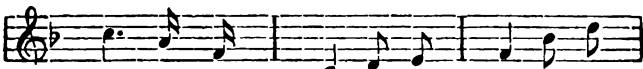
1. Со - ко - ли, Со - ко - ли, ста -

вай - мо в ря - ди! Нас поклик „бо-

дрі мось“ взи ва - е. В здо -

ро - во - му ті - лі здо - ро - ва ду -

ша, Де си - ла, там во - ля ви -

та - є Як славно бу -
ва - ло ко - зацькі си - ни Бо -
ро - лись до смерти за - ги -
ну, Бо - ротись бу - де - мо Со -
ко - ли всі ми, За Русь за сьвя -
ту, У - кра - ї - ну! Як ну!

Лети-же, соколе, далеко в степи,
У гори, луги, та лимани,
Прапор наш сокільський високо неси.
Під ним най народ вільний стає.
Як славно бувало козацькі сини,
Боролись до смерти-загну,
Боротись будемо Соколи всі ми,
За Русь за сьвяту. Україну!

Разом-же, Соколи, ставаймо в ряди,
У бій за прапором, гей сьміло,

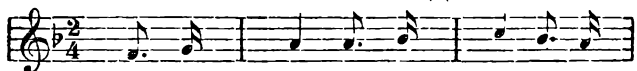
До праці для неньки у вічні часи,
Несімо все душу і тіло
Як славно бувало..

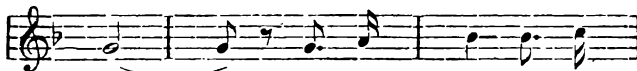
Не пора!

Marciale.

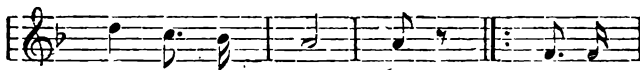
Записав Денис Січинський

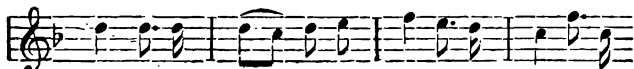
і Не по - ра не по - ра не по -

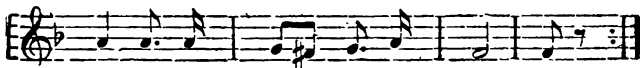
ра Мо - ска - ле - ви й Ля -

хо - ви слу жить! До-вер -

шилаєь У - кра - ї-ни кривда ста - ра, нам по -

ра для У - кра - ї-ни жить!

2. Не пора, не пора, не пора
За драпіжників лить свою кров
І любити царя, що наш люд обдира, } 2)
Для України наша любов.

3. Не пора, не пора, не пора
В рідну хату вносити роздор,
Най пропаде незгоди проклята мара!
Під України єднаймося прапор!

4. Бо пора се великая єсть!
У завзятій, важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб волю і щастє і честь
Рідний краю здобути тобі.

(Видавн. "Сталісл. Бояна" ч. 1.) Слова Івана Франка

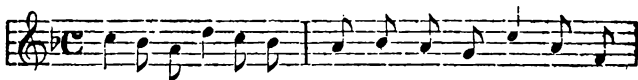

Ляхівка.

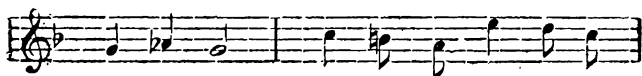
(Застольна пісня.)

Marciale.

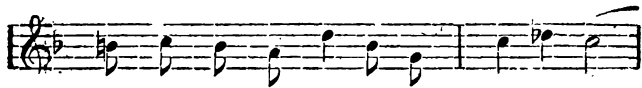
Мєка . О. Н

1. Ви-пемо, ви-пемо, та всїх Ляхів ви-пре-мо

геть за Сян! Збо - ре - мо, збо - ре - мо,

та зем-ли - цю з'о - ре - мо, власний лан!

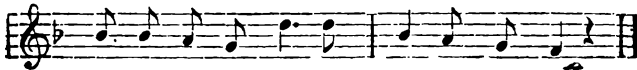
Ча-рочки дзїнь дзїнь. Ви - пем та й а-мінь

по-тім бу-ки в ру-ки згинь Ля - ше згинь!

Ча - роч - ки дзїнь дзїнь.. ви-щем тай а-мінь;

по-тім бу-ки в ру-ки, Згинь Ля - ше згинь.

2. Годі нам, годі нам
Потурати злодіям. —
Тим Ляхам!
Бідоньки, бідоньки
Чинять сї сусідоньки —
Кривда нам!
Чарочки дзїнь — дзїнь..
Вищем тай амінь,
Потім буки в руки
Згинь Ляше згинь!

3. Сонечко, сонечко,
Виглянь у віконечко,
Привітай
З волею, з волею,
З таланом та долею
Рідний край!
Чарочки і пр.

Микола Вороний.

„Січ“ в поході.

Marciale.

(Декотрі:) вряд ставай!

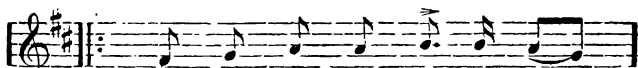

1. Гра-е трубка вряд ставай!

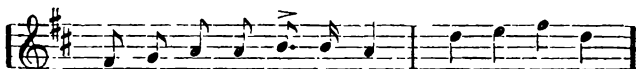
(Декотрі:) ленти цвіт,

Чер-во ві е ленти цвіт,

По-зір, мо-лод хлопче, май!

В пра-во! в лі-во! Січ в похід! В пра-во! в лі-во!

Січ в похід!

Січ в по-хід!

2. Машерують, піснь гуляє,
Підймає в жилах кров,
В такт оден всім серце грає.
Спільна думка морщить бров,
Підймає в жилах кров

3. Вють ся наче довгий змій.
Курень в похід! крок держи!

Мов герої йдуть на бій,
Та не крові не з людьми.
Курень в похід! кров держи!

4. Як ударить дзвін тривогу,
Як затліє стріха хат,
Линуть хлопці на підмогу,
Чи там ворог, чи там брат,
Чи там ворог, чи там брат.

5. Наче в танець „Січовик“
У огнисту скаче піч.
Бо до жару з діда звик,
Бо страху не знає „Січ“
Бо страху не знає „Січ“!

6. А за труд свій, за посьвяту
Лаврів слави не беруть,
Бо найкращу дасть їм плату
Власне серце, власна грудь
Власне серце, власна грудь.

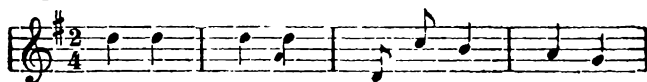
Віра Лебедова

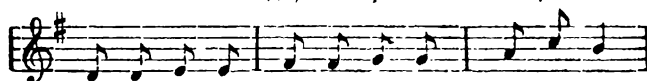
Січова пісня.

Маршове темпо.

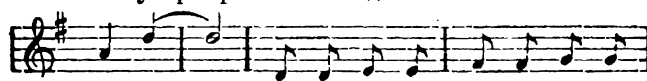
Мельодія народна

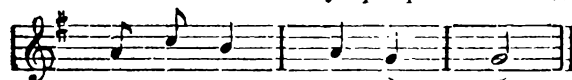
1. Гей Січ і-де, красен мак цви-те!

Ко-му прикре на-ше ді-ло — нам во-но

свья-те Ко-му прикре на-ше ді-ло,

нам во-но свья-те.

2. Гей Січ іде
Топірцями брень!
Кому люба чорна пітьма,
А нам ясний день.
3. Гей Січ іде,
Мов пчола гуде ..
Разом руки, разом серця,
І гаразд буде
4. Гей Січ іде,
Підківками брязь!
В нашій хаті наша воля,
А всім зайдам зась!

Іван Франко.

Марш Січовий.

Marciale.

Мельодія народна.

1. Гей! там на го - рі Січ і - де,

Гей! ма - ли - но - вий стяг не - се,

Гей! малино - вий на - ше славне то - ва - рство

Гей! ма - ше - ру - в раз, два, три!

2. Гей! на переді кошовий
Гей! як той орел степовий,
Гей! як той орел, наше славне товариство
Гей! маширує раз, два, три!
3. Гей! а по заду осавул,
Гей! твердий хлопець як той мур і т. д.
4. Гей! а по боках четарі,
Гей! то сторожі огневі — і т. д.
5. Гей! отамане батьку наш,
Гей! веди батьку в перед нас — і т. д.
6. Гей! не зальє нас вражий вал,
Гей! бо з нас кождий радикал — і т. д.

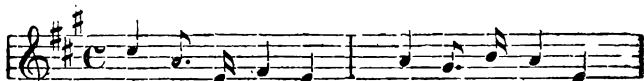
7. Гей! молод хлопче, лозір май
Гей! та до Січи приставай — і т. д.
8. Гей! наша Січа дорога,
Гей! як та мати всім одна — і т. д.
9. Гей! повій вітре з синих гір,
Гей! на прапор наш, на топір — і т. д.
10. Гей! повій вітре зі степів,
Гей! дай нам силу козаків — і т. д.
11. Гей! дай нам силу й відвагу,
Гей! Україні на славу — і т. д.

Клим Обух.

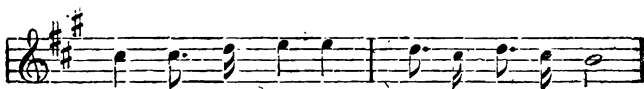
Марш Гайдамаків.

Marciale.

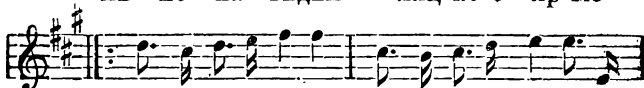
Записав Ост Нижанковський.

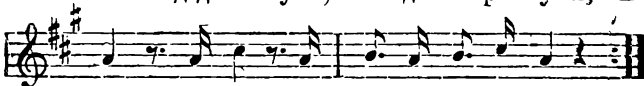
1. Ми Гай-да-ма ки ми всі о-дна-кі

ми не - на - видим ляц-ко є яр-мо

Йшли діди на муки, пі-дем і правнуки, ми

за на-род жи - те сво-б да-мо.

- 2 Свѣтом забуті,
В кайдани скуті
Ви'єм ту чашу повну вже у щертъ,
Бо за ту єдину
Неньку Україну
Готові ми на муки і на смертъ
- 3 Не тїш ся враже!
Сотка поляже,
Тисяч натомість стане до борби.
За гірку зневагу
Склали ми присягу
Вести борбу — неволені раби
4. Наша присяга
Бог, честь, відвага,
Воля Вкраїни, скривджених добро —
Ними ся клянемо,
Пок' живі будемо
Ломить, палить кайдани і ярмо!
5. Первем кайдани
Які тирани
Кріпше і кріпше сковують що дня,
Бо ми Гайдамаки,
Як один однакі
Ножів, ні куль не боїмовъ й огня!
6. В бій, Гайдамаки!
Ми всі однакі,
Нам вже доїло ляцькеє ярмо,
Йшли діди на муки,
Підейт і правнуки,
Ми за народ жите своє дамо!

Гей! не дивуйте добрії люде.

Tempo di Marcia. Grave. Sempre sforzando.

ff

Гей! не дивуйте добрії
люде, що на Вкраїні пов-
ста-ло! Там за Да-ше-вим,
під Со-ро-ко-ю множество
Ля-хів про-па-ло; там за Да-
ше-вим, під Со-ро-ко-ю
множество Ля-хів про-па-ло.

Гей! Перебийніс просить немого,
Сімсот козаків з собою, —
Рубає мечем голови з плечей,
А решту топить водою.

Ой, пийте, Ляхи, води-калюжі,
Води болотянії;
А що пивали на тій Україні
Вина та меди ситнії...

Дивують панки, вражії синки,
А що козаки вживають,
Вживають вони шуку рибаху,
Ще й саламаху з водою.

Ой чи бач, Ляше, що наш Хмельницький
На Жовтім піску відбив ся?
Од нас, козаки, од нас, юнакц,
Ні один Ляшок не вкрив ся.

Ой, чи бач, Ляше як козак пляше
На сивім коню горою!
З мушкетом стане, аж серце вяне,
А Лях од жаху вмирає.

Ой, чи бач, Ляше, що по Случ наше,
По Костяную могилу,
Як не схотіли, забунтували,
Та й утерjali Україну.

Ой, та зависли Ляшки, зависли,
Як чорна хмара на Вислі;
Не попустимо Ляхів із Польщі,
Поки нашої живности.

Гей! ну, козаки, гей! та у скоки,
Та заберімо ся в боки:
Загнали Ляшків геть аж за Вислу,
Не вернуть ся й за три роки...

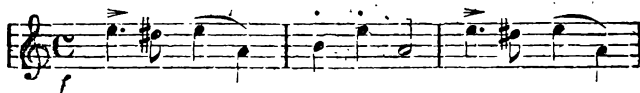
Укл. на хор муж. з форт.: Лисенко, 36. укр. піс. I. ч. 15.

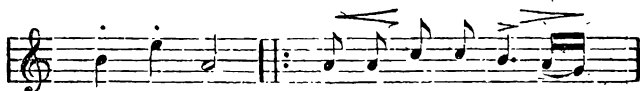
Ой, ти тату, тату наш!

(Богданови Хмельницькому.)

Marciale. Energico. Записав Остап Нижанковский.

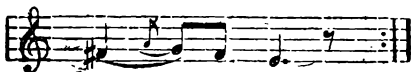
1. Ой, ти та-ту та-ту наш! Де по-дів'єсь

ма-му нам? *mf* Чи ти є-ї та-ту

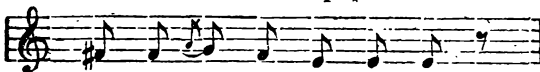

та про-дав, чи ти є-ї та-ту

про-мі-няв?

Кінець II. строфи:

та на той бік не-ре-дав.

2. Ані я ї не продав,
Ні я її проміняв:
Тільки я ї хлопцям-риболовцям
Та на той бік передав.

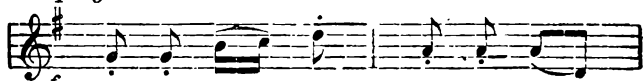
3. Ой, Богдане, наш пане!
Наш преславний гетьмане!
Нащось Україну запродав?
Нащось Україну Москалеви дав?!..

Пісня народна, сьлівав: О. Глібовицький у Циганах коло
Заліщик.

Максим козак Залізняк.

Tempo giusto di Marcia.

f 1. Ма ксим ко - зак. За - лі-зняк,

козак з За - по - рожа, як ви - ї-хав

на Україну, як по - вна - я ро-жа,

ро-жа!

2. Зібрав війська сорок тисяч
В місті Жаботині,
Обступили город Умань
У одній годині.

3. Обступили 'город Умань,
Поробили шанці;
Як вдарили з семи гармат
У середу в ранці,

4. Як вдарили з семи гармат
У середу в ранці,
Накидали у годині
Ляхів повні шанці.

5. Не одна лядська вдова
З города втікала;
Не одна бідна мати
Із дітьми прощалась.

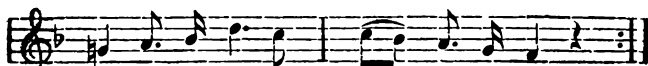
Супров. фортеп.: Лисенко, Зб. укр. піс. I. 12. і Рубец
100 укр. піс. 51.

СОКІЛЬСЬКИЙ ГИМН.

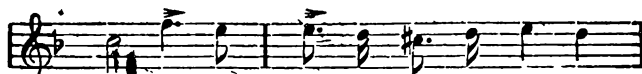
Болгарська мельодія: „Шумі Маріца..“

1. Гей про - бу - ди ся батьку наш Дніпре,
За - взя - тте в наших серцях най кріпне,

Розлий ся громом по всіх степах;
Ми йдем до бо - ю в дру - жних ря-дах!

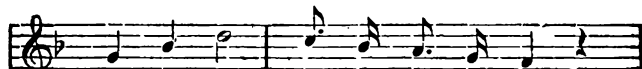
пiр-вем кай - да - ни і ті пу - та

що нас в'яжуть вже стiль-ки лiт;

Не зда-вить ду - ха си - ла лю - та,

Хто „Со-кiл“, той бодрись! в пе-рiд!

2. Віри прапор над нами сяє,
Над'я сили нам додає;
Любов нас всіх у ряди еднає,
А в бій Сокил вже нас поведе!
Пiрвем кайдани і т. д.
3. Гей! в гору серця, а груди при груди,
Сокил збирає нас у ряди.
Прийми Україно наші труди,
Борцям-витязям благослови!
Пiрвем кайдани і т. д.

Слова: Михайло Іванець.

Наймитова пісня.

На нуту: „Течуть річки кєрвавї до-самого-Вїднї“.

Гей нїкому так не горе,
Як наймиту тому, (2)

Що виробив свою силу
Сам не знає кому. (2)

Люди ним ся-наробили
А навїть без плати; (2)

Де виробив свою силу,
Не знати, не знати. (2)

В рїднїм селї наробив ся,
Лїхо му платили, (2)

Хїба тїльки одежинов,
Що вже їносили. (2)

Та деж твоя наймиточку
Та де твоя сила? (2)

На богацьких нивах-полях
Там мене лишила. (2)

(Амер. Свобода ч. 8. з р. 1906.)

А. Гн.

Червоний прапор.

Сьпїває ся на нуту: Який то вїтер шумно-грає?

Кати навикли поливати
Вкраїну кров'ю і слїзьми,
Але як приїде день одплати,
Судити будемо їх ми!
Судити будемо їх ми!

Хай росте, хай гримить вільний спів,
 Наш прапор плине понад трони,
 Він несе помсти грім, люду гнів,
 І вільний він сіє сів,
 А коліром увесь червоний:
 На йому кров робітників!
 На йому кров робітників!

Кати силкують ся кайдани
 Іще міцнішими зробить,
 Та з тюрм усіх — руїна стане,
 І тільки добре буде жить!
 І тільки добре буде жить!
 Хай росте, хай гримить...

Вже лад старий схитнувсь і пада,
 Життя нове його змете, —
 Робитиме гуртом громада
 І все, що зробить, — спільне те!
 І все, що зробить, — спільне те!
 Хай росте, хай гримить...

Гей разом, браття, всі до бою,
 Щоб думка всіх одна вела!
 Де ж найде хто таку зброю,
 Щоб вільний люд зломить могла?
 Щоб вільний люд зломить могла?
 Хай росте, хай гримить...

Тиранів геть із глитаями!
 Хай згине рабський сьвіт старий!
 Сотворим вільними руками
 Нове життя і лад новий!
 Нове життя і лад новий!
 Хай росте, хай гримить..

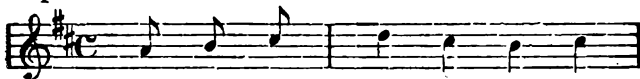
За Червінським — Л. Яворенко.

Тюрма за волю.

Маршове темпо.

Ост. Нижанковський.

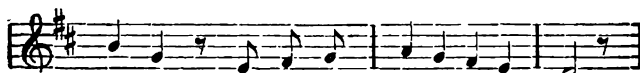
1. Я не бо - юсь тюр - ми ні

ка - та, Во - ни для ме - не не стра -

шні! Сра-шній тюр - ма у рі-дній

ха - ті, не - во - ля в рідній сторо - ні.

2. Мені не стид носить кайдани
За волю краю і братів,
Позор*) — золочені жупани
Носить нанявшись до катів.
3. Нехай нас мучать і катують,
А слова правди не убють;
Нехай кати всі бенкетують,
Час прийде — разом пропадуть...
4. Що нам тюрма! — то слава наша.
Ми всі тепер сидим в тюрмі,
Всі пем одну ми скорбну чашу,
Одна вона. — тобі й мені!

*) Сорон.

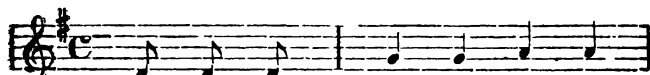
5. В кого єсть совість і надія,
Того ся чаша не мина;
Той випити її зуміє
Усю, усю, до дна, до дна!
6. Кого у краще віра гріє,
Тому ся чаша не страшна, —
Вона прибавить ще надії
І більше укріпить вона.

Слова: О. Я. Кониського

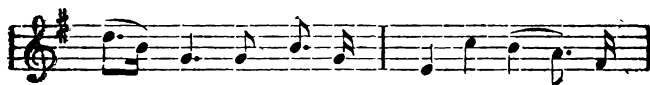

Марсельєза.

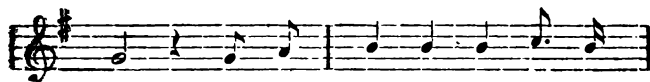
Гімн з часів великої французкої революції (1789-1804 р.)

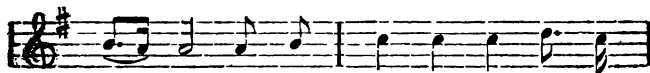
1. Впе - ред, впе - ред, си - ни ро -

ди - ни! Сла - вутний день вже на - сту -

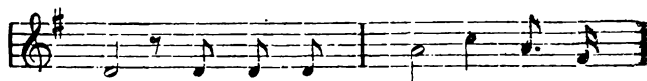
пив. Су - про - ти на - шо - ґ кра -

і - ни Во - рог злий пра - пор ро - зпу -

стив Во - рог злий пра пор ро - зу -

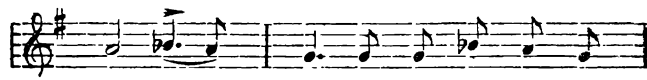
стив. Чи вам не чуть я - кі по

се - лах У - сю - ди сто - ни роз - да -

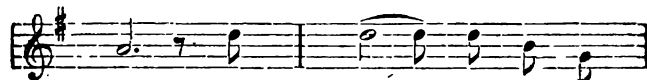
лись? На на - ших крі - вних, не - ве - се -

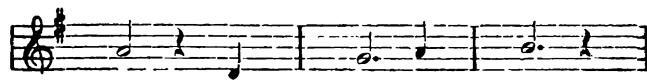
лих Во - ро - жі спі - си пі - дня -

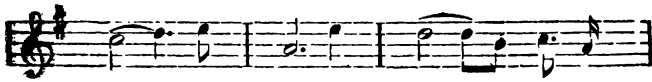
лись До збу - і гро - ма -

ді! Ста - вай - мо у ря -

ди! Щоб вра жо - ю

кро - ві ю За - ли - ть бо-роз-

I-то.

II-до

ди. До ди.

2. Чого шука отся ватага
Рабів обурених на вас?
Кого зляка' її зневага?
На кого пута ті? на нас! (2)
На нас, бездольні громадяни,
Хотять той сором нанести,
Щоб кинуть на нас знов кайдани
Та під неволю підвести.
До збруї, громадо!
Ставаймо у ряди,
Щоб вражою кровію
Залити борозди.
3. Ні, трепотіть ви. людюди
І ви, ганебні зрадники!
Ось, вже помсти час надійде
Знайдуть ся на вас местники. (2)
Підіймуть ся і стар і молод,
Не забракує юнаків, —
Навіють на серце вам холод
І потрощать вам всі кісточки.
До збруї, громадо!
Ставаймо у ряди,
Щоб вражою кровію
Залити борозди.
4. О ти сьвята любов родини,
Ти нашу помсту уміцни!

Волю нашої України,
Єї честь ти відборони! (2)
Під нашим прапором перемога
Хай з'явиться на поклик твій,
На вічні потім на нас літа
Свободи духом ти повій!
До зброї, громадо!
Ставаймо у ряди,
Щоб ворожою кров'ю
Залити борозди.

• (Із збірника пісень Січового Батька. Чернівці 1906)

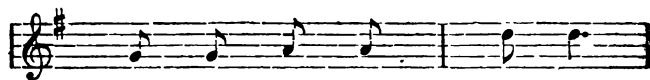
Ляшок.

Жваво.

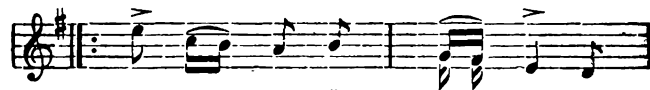
О. Н.

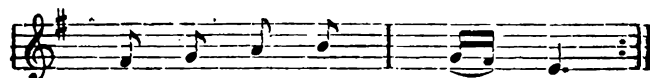
1. Ї - хав Ля - шок мор - квя-ний,

а кінь бу - ра - ко - вий,

шап-ка на нім з о - гір-ка,

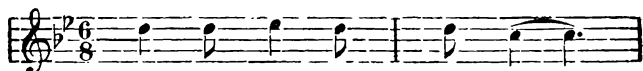
кон - туш ло - пу - хо - вий.

2. І шабелька з петрушки,
Похва із фасолі,
Пістолята з качана,
Кулі з бараболі.
3. І сіделце гарбузове,
Стремена з берези,
Як ся напив киндибалу,
То став нетверезий.
4. Їхав Ляшок з України,
Під ним коник пляше,
Постерегли вго свині:
„Пожди-но ти Ляше!“
5. Вийняв Ляшок шабельку,
Хтів свині рубати,
Свині шаблю потрощили,
Нічим воювати!
6. Ляшок вийняв пістолята,
Хтів свині стріляти,
Свині кулі похапали,
Нічим воювати!
7. І сіделце із'їли,
Ляшка проглотили,
Лиш стремена з берези
Остали ся цілі.

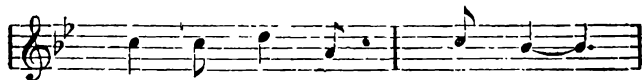
в народні, — Головацький Том II. ст. 485, ч. 22

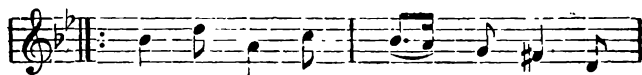
Думка хлібороба.

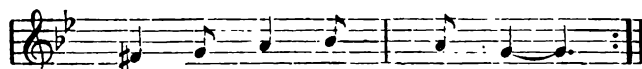
1. Чор - не мо - е по - ле,

ни - во мо - я ми - ла,

Ой ко - би ти ни - во чор - на,

зо - ло - то ро - ди - ла!

2. Золото родила, шовки дорогії —
Може би ти прокормила діточки дрібніі. (2)
3. Діточки дрібніі, та як ласівята,
За ощипком простягають худі рученята. (2)
4. Худі рученята, личко западає, —
Як погляну на вас, діти, серце ми ся крає. (2)
5. Серце ми ся крає, в сльозах мої очі, —
Чи я на вас не гарую від рана до ночі? (2)
6. Від рана до ночі мокрий я від поту —
Ой маюж я заплатоньку за тяжку роботу. (2)

7. За тяжку роботу не маю сорочки..
Ой чомуж ти нивь родиш лише колосочки? (2)

8. Одним колосочком діток годувати,
А з другого колосочка податки давати.

Співав Др. К. Трильовський.

Слова: Олекси К-и.

Стоїть явір над водою.

Сто - їть я - вір над во - до - ю,

В во - ду по - хи - лив ся,

На ко - за - ка при - го --

донька, ко - зак за - жу - рив ся.

Не хили ся явороньку,
Ще ти зелененький!
Не жури ся козаченьку,
Ще ти молоденький.

Не рад явір хилити ся,
Вода корінь мие,
Не рад козак журити ся,
Да серденько ние.

Ой поїхав в Московщину,
Козак молоденький —
Оріхове сїделечко,
І кінь вороненький.

Ой поїхав в Московщину
Да там і загинув;
Свою милу Україну
На віки покинув:

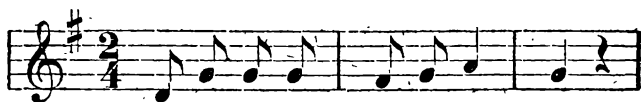
Казав собі насипати
Високу могилу;
Казав собі посадити
В головах калину.

Будуть пташки прилітати
Калиночку їсти;
Будуть мені приносити
Од родоньку вісти!.

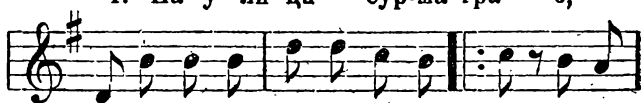
Я. Єдлічка: Собр. малор. піс. II. ч. 22

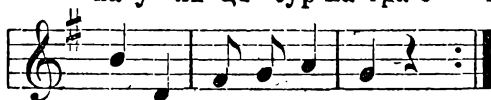
Січова пісня.

1. На у-ли-ци сур-ма гра - є,

на у-ли-ци сур-ма гра є Гей! то Січ

в по-хід ви-сту-па-є.

2. Пустя мене моя мати (2 р.)
Гей! та за Січев вандрувати. (2 р.)
3. Буду тобі день орати,
День орати, день косити,
Гей! три дні ціпом молотити. (2 р.)
4. Літа орел небесами (2 р.)
Гей! та над нами козаками (2 р.)
5. Гей! ти орле, ти соколе, (2 р.)
Гей! поведи нас в чисте поле. (2 р.)
6. За Русь нашу Україну (2 р.)
Гей! мем боротись до загну. (2 р.)
7. Буйний вітер повіває (2 р.)
Гей! там „Січ“ вправи відбуває. (2 р.)
8. А гаката подуріла (2 р.)
Гей! як червоні лешти вздріла. (2 р.)

9. Ми ся б́ратя, не лякаймо (2 р.)
Гей! в товариство ся єднаймо. (2 р.)
10. В товаристві тая сила, (2 р.)
Гей! що гакату ме дусла. (2 р.)
11. Не будем їх вигавяти, (2 р.)
Гей! самі будуть утікати. (2 р.)
12. Рускі хлопці радикали, (2 р.)
Гей! „Січ“ козацку заснували. (2 р.)
13. В кождім селі на Підгірю (2 р.)
Гей! Наша слава ходить в пірю. (2 р.)
14. Кождий хлопець, як та перла, (2 р.)
Гей! та співає „Ще не вмерла“. (2 р.)

Написав: Клим Обух і Ос. Довганюк.

Ой щож бо то за ворон.

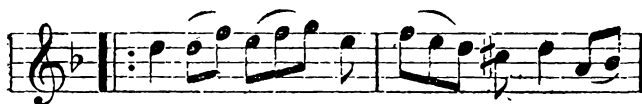
Поважно.

1. Ой щож бо то та за ворон

що на мо-рі кра- ка- в,

Ой щож бо то за бур-ла-ка,

що всіх бур-лак збі-ра-є?

2. Збирайте ся, панове молодці
Та все народ молодий,
Тай підемо, панове молодці,
У той лісок Лебедин.
3. Ой щож бо то, панове молодці,
Щось у хмароньці гуде?
Ой щось бо там, панове молодці,
За пригодовька буде.
4. Рости, рости а клен дерево,
Рости в гору високо,
Поховали пана отамана
В сиру землю глибоко.
5. Рости, рости, а клен дерево,
Рости в гору ще вище,
Поховали пана отамана
В сиру землю ще глибше.

Ласенко: Збірн. укр. піс. II. 28.

З г а д к а.

1. Де Дуї-про наш ко-тиць хви-лі.
рве стрім-кі по-ро-гив,
там кра-ї-на все зе-ле-на,
слав-ний край роз-ло-гив.
Там ко-за-цтво ви-ро-ста-ло,
сла-ви во-лі до-бу-ва-ло,
У-кра-ї-но! У-кра-ї-но,
слав-ний край ко-за-чий,

2. Там, де Чорне море грає,
Бог, Дністер хвилюють,
Де шляхами, де степами
Чумаки мандрують!
За народ там і за віру
Ніс життя козак в офіру.
Україно! Україно, славний край козацький!

3. Там була і Січ лицарська,
Там були гетьманці,
Їх затямив Дон і Кубань,
Тямлять їх лимани!
А пред ними у Стамбулі
Крив ся Турок в Едидулі.
Україно! Україно, славний край козацький!

4. І не стало Запорожя,
Вже нема гетьманів,
Над степами України
Чути звук кайданів.
І мов сонця цвітка в полі
Воскресеня жде і волі
Україна, Ураїна, славний край козацький!

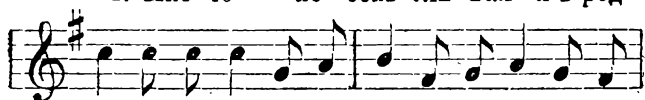
Слова В. Н. Мясляка. Музика Мих. Вербицького.

Дубінушка

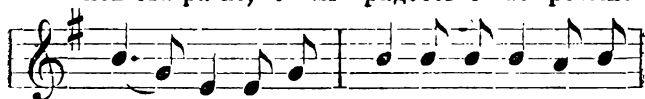
(Пісня російська).

1. Мно-го пе-сень сли-хал я в род-

ной ста-ра-не, о-ні радість і го-ре мне

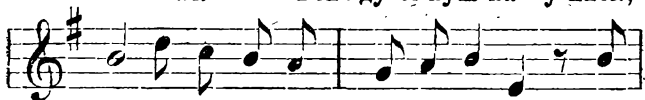
пе-лі. А з тих пе-сень ад-на в пам'ять

вря-за-лає мене, е-то пе-сня ра-бо-чої ар-

те-лі. Гей! ду-бі-нуш-ка у-хнем,

гей! зе-льо-на-я са-ма пайдбом, пай-

дборнем, пай-дборнем, да у-хнем!

2. Англічін мудрець чтоб работє помочь,
Ізобрѣол паровую машину,
А наш русскій мужик, когда горе не в мочь,
Пріянял ся за радную дубіну.
Гей! дубінушка і пр.
3. Деревенскій наш поп абдіраєт народ
І крестьянскія деньгі считаєт,
А наш дяк а з дячком в етом дѣлѣ съвѣтом
Преусердно єму памагаєт.
Гей! дубінушка і пр.
4. Єсть пад Плевной курган, до сєх пор он стоїть,
Єще кості пабітїх не згнїлї,
Штоб улодїть царям, єтїм вораи-катаи,
Сорок тисяч салдатѣ сложїлї.
Гей! дубінушка і пр.
5. І настанєт пара, да праснѣют ся народ
І разнѣют нахїльонную спїну,
І на ката-царя і на-вражїх панѣ
Он затынєт радную дубіну.
Гей! дубінушка і пр.

Мельодія і слова записанї від А. Он.

Про Швачку.

Поволн.

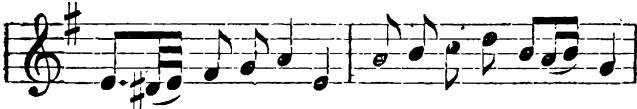
energico

1. Гей хвалїв ся та ко-зак Швач-ка,

під Бі-лу-ю Церкву і- ду- чив :
con bravura

Гей, будем брати, та китайку дра- тв,

та в о- ну- чях тош- та- ти.

2. Гей, казав єси, козак Бондаренко,
а що славонька буде;
Гей, будем брати, та поли драти
та плечі латати.
3. Гей на козаченьків, гей на молоденьких
та пригодовька спала,
Гей що в середу, та в вечері
та усіх Москва побрала.
4. Ой побрала, тай попарували
усіх по два до купочки;
Гей, заглядають один на другого,
як снізі голубочкѣ.
5. Ой побрала, тай попарували,
тай повезли возами, —
Ой оглянем ся на ту Україну,
тай обідлем ся сльозами

6. Ой забрали тай попарували,
як тих голубів у парі,
Гей, засмутилась уся Україна
та як сонечко у хмарі.

Супров. фортеп.: Лисенко, Зб. укр. піс. II. ч. 2.

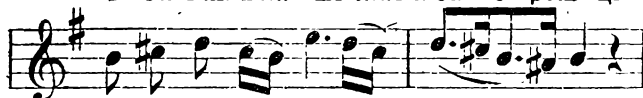

Руїна Січи.

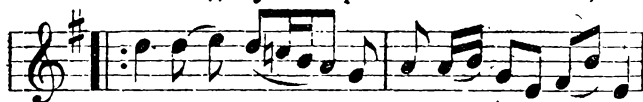
До маршу.

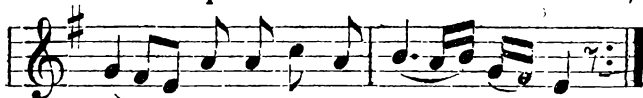
1. Ой і-шли на-ші славні За-по-рож-ці

та по-над Бу-гом рі-ко-ю,

Ой ши-ро-ко-ю та гля-бо-ко-ю,

гей та по-над лі-ма-на-ми,

2. Ой а вже наші славні Запорозці
у великому жалю:
Ой не знали та покловить ся,
Гей та которому царю.

3. Ой уклонили ся тому турецькому,
а що під ім добре жити,
Тільки за одно та неприємно,
Гей, що на свого брата бити.
4. Ой пише Москаль лист до Кошового:
„Ой ідіть до нас жити,
Що оддам землю та по прежньому,
Гей, по Дністер границю“.
5. Ой брешеш, брешеш, превражай Москалю,
сеж ти хочеш обманити;
Ой як нідем у твою землю,
Гей то будеш лоби голити.
6. Ой не бійте ся славні Запорожці,
та цього нічого,
Щеж я в своїому білому царстві
Гей, та не зрадив нікого.
7. Гей ужеж тії славні Запорожці
та й не веселі сгали,
Ой облягли їх, облягли Москалі,
Гей всіма сторонами.
8. Вражії пани, руські генерали,
вретичії сани,
Край веселий, степ широкий
Гей, тай занастали.
9. Ой тече річка та й невеличка,
та підливає кручі,
Заплакали Запорожці,
Гей та в Туречяну йдучи.

10. Летіла бомба з московського поля,
... та посеред Січи впала:
Ой хоч пропало славне Запорожжя,
Гей, та і не пропала слава!

Нар. пісня. Муzyку записав: Лисенко, 36. укр. піс. т. I. ст. 6.

Шалійте!

Після мєльодві: „По морю.“ муз. Нат. Вахнянина.

1. Ша- лій-те, ша- лій-те, ска- же-ні ка-
ти! Го- дуй-те ши- о- нів, бу- дуй те тюр-
ми! До бо- ю сто ти-сяч по- бор-ни-ків
ста- не, пі- рвем, пі- рвем, пі-
рвем ті кзй- да- ви! За

The musical score is written on five staves in a 2/4 time signature. It features a melody with eighth and sixteenth notes, and rests. The lyrics are written below the notes, with some words like 'кзй' and 'ви!' appearing to be stylized or misspelled. The score ends with a double bar line.

прав-ду, за во-лю, ми ста-не-мо

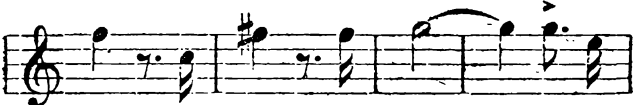
враз, Лан-ца ні ба-гне-ти не

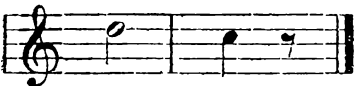
пострах на нас, Бо воль-но-го

ду-ха не ску-тв в кай-да-ни. Бі-

да, бі-да, бі-да вам, ти-

ра-ни!

2. Робітники духа! робітникам всім
Ми руки подаймо, на бій їх ведім,
Бо спільна усіх нас злучила недоля:
І труд і піт і кров, — внут, неволя!
За правду, за волю і т. д.

3. Від краю до краю не гноми гудуть,
Робітників полки злучені ідуть,
І поклик рокоче: вставайте, народи,
Прийшла пора, пора, — день свободи!
За правду, за волю і т. д.

4. Підвалини світа валять ся старі,
Поблідли веробя, дрожать опирі,
Бо зоря свободи вже сходить яскрава!
Для всіх, для всіх, для всіх рівні права:
За правду, за волю і т. д.

5. І вольні народи, як добрі брати
Полинуть до сонця, до щастя мети,
Розкуєсь, двигнеть ся і наша родина;
Одна, сильна, вільна Україна!
За правду, за волю і т. д.

Слова написав: Олександр К—а.

Довго ми терпіли...

1. Дов-го ми терпіли, дов-го ми чекали,

Вороженькі ваші праяду подоптали.

2. Вибіла вже суду страшного година,
Воскресав з мертвих ціла Україна. (2)
3. Вибіла година неволі тяжкої,
Упінем ся брата ми о права свої. (2)
4. Ой затрублять труби, затрублять дзвінкії,
Готуйте оружя молоді й старії. (2)
5. Ой, підемо брата на жнива підемо,
Україні долю, волю принесемо. (2)

Слова. Левицького Василя, мелодію подав Семен Демидчук,
записав Ост. Нижанковський в Залянові.

Ой зацвила черемшина.

(Січова пісня.)

Мелодія народна записав: О. Н.

Ой за-цви-ла че-рем-ши-на,
з не-ї цвѣт при-у-нав, Гей, гей!
з не-ї цвѣт при-у-нав.

Машерують козаченьки, бо такий приказ вдав,
Гей, гей! Бо такий приказ вдав.

Подви ся моя мамо, тай у ту квартиру,
Спускає ся „Січ“ преславна з гори на долину.

А мій милий, чорнобривий, в-сам-перед ступає,
І ясною булавою на всі боки махає.

За ним славне товариство, як той мак, як той мак,
Ніженьками вибиває в оден такт, в оден такт.

Межи ними пан хорунжий, хоругов як той цвіт,
За нев підуть козаченьки аж за море, на край-світ.

А преславний осавула чогось бров насупив,
І козацкі свої вуса аж за вуха закрутив.

Ой ти славний осавуло, не сумуй, не сумуй!
А із нами козаками погарцюй, погарцюй!

Ой ти славний осавуло, не вдавай ся в тугу,
Вийде слава козацкая з Великого Лугу!

Лиш ставаймо, милі братя, в оден ряд, в оден ряд,
І наперед поступаймо, а ні кроку назад!

Переймім ся, милі братя, братским духом новим,
І за наше право стіймо з огнем в груди сьвятим.

А пропадуть вороженьки, мов туман, мов туман,
І хлоп руский в своїй землі стане пан, стане пан.

І засяє нова зоря на весь край, на весь край,
І від Тиси до Кубаня стане рай, стане рай!

Слова написав: Максим Залівняк („Зоря“).

„Мир вам братя“.

Музика Любовича.

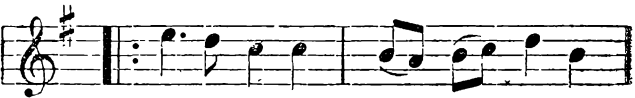
1. Не ми-ри-тись ми-лі бра-тя,

а бо-ро-тись ни-ні нам, Бо ша-лі-є

кат завзятий, смерть голосить Ру-си-нам.

Гей! у бій ста-вай-мо ра-зом

грудь при груди до ря-ду! Кров, жите не

жаль від-да-ти за на-род і

віт-чи-ву.

2. Гей у „Січн“ товариство!
Кличе сурма кошова,
Най воскресне Запорожців
Давна слава та грімка.
Разом, братя під прапор нащ,
Най наш ключ его веде;
Тільки смілі пут не знають,
Тільки смілих воля жде!

Слова: Віри Лебедової.

Марш січовий.

(Співаєть ся на вуту „Соколи, соколи...“)

Написала Віра Лебедова.

1. У Січн! у Січн! гуртуймоєь брати,
Най слава козацька востане,
Най ключ наш побудить дрімучі хати,
Взиває зривати кайдани.
Боролись завзято колєсь-то дїди,
Кієтками стели укривали,
В кітлах розжарених палились они,
На палях у Турка конали.
2. До бою! до бою! зве поклик і нас,
Та не на рушницї, шаблюки.
Инакша днесь збруя, внакший бо час,
В нас збруя просьвіти і злуки.
Доволі сварпись колєсь-то дїди,
Пора нам єднати ся нинї,
Лиш в лучности сильні добудуть сини,
І волі і щастя Вкраїні.

3. Гей хлопці молодці! як мур всі тверді,
Погляньте на стяг наш там горі:
„Усі за одного, оден за усі!“
Сіяє на наших прапорі.

Доволі ходили в ярмах вже діди,
Доволі згинати й нам спину,
Лиш смілим завзятем поставлять сини
Вільну, самостійну Україну!

(З „Громадського Голосу“ ч. 2. 1904 р.)

Поставали козаченьки.

(На путі „Засвищали козаченьки“.)

Поставали козаченьки
Довгими рядами,
Загреміли сурми, труби
На біч з верогами.

А як ішли козаченьки
До славного бою,
Зашуміли всі прапори
Ім над головою!

А як в бій йшли, волі, слави
Славно добувати,
Присягали краще згинуть,
А стяг не шіддати!

Присягали за Україну
Житє положити,
І кайдани ворожії
З матери здоймити!

Пішли в похід козачеських
Тільки стяг ще мрія,
А за ним бурливий вітер
По могилах віє.

Віра Лебедава.

Україна.

(Марш)

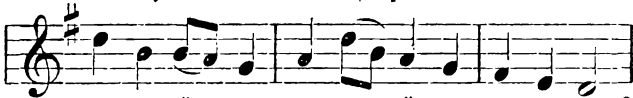
Слова і музика В. Сивенського

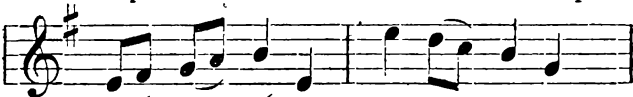
На ша сла-на У-кра-ї-на

на-ше, ща-ст і наш рай! Чи на сві-ті

в кра-ї-на ще ми-лїй-ша за наш край?

І в-ща-сли-ві ї злі го-дн-и

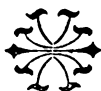

ми для не-ї жп-ве-мо, на Вкра-ї-ні,

і для Вкра-ї-ни будем жи-ти, й по-тремо,
на Вкра-ї-ні, й для Вкра-ї-ни
бу-дем жи-ти і по-тремо!

2. Нас не зможуть супостати
Взяти в кайдани свої,
Ми бороним наші хати,
Наші тихії гаї.
Не вмирає наша слава,
Не вмирає наша честь,
Бо живе в нас сила жвава, } 2.
Бо робітники в нас єсть.

3. Гей, хто хоче всім свободи,
Подаймося як брати!
Сонцем правди, світлом згоди,
Боже, шлях наш освіти.
Хай забудеться недоля
І неслава давніх літ,
Щастеж рівне й рівна воля } 2.
Заспляють на весь світ.

„Чом-чом?“

1. Чом? чом? чом? зе мле мо-я так лю-ба
ти ме-ні, так лю-ба ти ме-ні?
Чом, чом, чом, зе мле мо-я, ч-ру-в
так ме-не кра- са тво- я?

2. Чим? чим? чим? манить мене
Пташні твої спів;
Душистий цвіт лісів?
Чим? чим? чим? манить мене
Водиця струй твоїх,
Що тут пливе?
3. Тим, тим, тим, дівчино знай,
Бо тут ти в перше світ
Узріла в ярі літ,
Тим, тим, тим, дівчино знай,
Бо води ті. ліси,
Твій рідний край!
4. Тут, туг, тут, діди твої
Пролили кров свою
За віру свободу,

Тут, тут, тут, усі твої,
Найблизші серденьку
І дорогі!

Мелодія словінська, записав від М Дзяковської Остап Нижавковський 1893 р. Слова: Віри Лебедової.

Пісня пожежних соколів.

(Мелодія народна.)

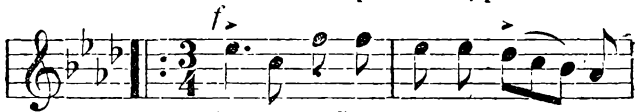
Allegretto.

Темна ніч-ка над ха-та-ми,

Сви-ще ви-тер ко-на-ря-ми.

По-жар стріху про-ди-ра-є,

Ви-тер і-скри роз-сі-ва-є!

По-зір! По-зір! По-зір!

2. „Не лети огню, високо,
Не стели ся так шпроко
Нашу працю забираеш,
Сірий попіл нам лишаєш!“
3. Серце людям а болю рве ся,
Поломіль гуде, сьміє ся
Тай жебе в чужі обори,
Жре стодолі і кошори.
4. Ой, що тамки задзвеніло?
Та щож тамки згомоніло?
То Соколи в повнім кроці,
Сьвітять їм топір при боці.
5. Швидко лізуть драбниками.
Розривають жар гаками.
Парить пожар руки, ноги,
Не вступає ся з дороги.
6. А вітри му помагають,
Димом очи набивають,
Димом очи набивають,
Головеньки розкидають.
7. Трубка кличе, трубка каже,
Зможемо тя, лютый враже!
Ворога біють менші сили,
Що ся разом получили!“
8. Стали хлопці лавцухами,
Воду подають ведрами,
Сикавкою мечуть струю
В полеміль ту скаженую.
9. Струя скаче щораз ввеше,
Полеміль паде все вязше.
Впав огонь вже, загибає,
Сокелятам ся кланяє:

10. „Черше міг я панувати,
Нині мушу загнати.
Страшив все я гори, доли,
Побідили мя Соколи!“
11. „Ми, Соколи, Русь бороним,
Від огню її хороним.
Як огонь нас не змагає,
Жаден ворог не злякає.
12. Наші руки, наші груди
Здусять вражу напасть всюди
Тай Русь Україну рідну
Зробим спільну і свободну!“

(Календар „Просвіта“ в р. 1907.)

М о л и т в а.

(Хорал.)

Maestoso.

Музика Ост. Нижанковського.

І Бо-же на зе-млю руєв-ку по-глянь

ла-ска вим о-ком з в-со-ти,

В ча-сі не-до-лі і страж-дань

хтож нам по-мо-же як не ти?

2. Не стало наших славних князів,
Що боронили руський край;
Самі поборем ворогів,
Лиш Ти нам Боже помагай!
3. Русь перебула диких Татар
І лютих Турків-бісурман,
Та ще неволі скине тягар
І усьміхнеться віщій Боян.
4. Поки не висхне в Дніпрі вода,
Поги кров руська в жилах пливе;
Проклянець сила молода
І Україна оживе.

Слова: Ів. Дуцько.

Ой і не гаразд Запорожці.

Поважно.

1. Ой і не га-разд За-по-рож-ці,
cresc.

не гаразд вчи-ни-ли, степ ши-ро-кий,

край ве-се-лий тай за-на-па-

сти-ли, степ шврокий, край ве-се-лий,
dimin.

тай за-на-па-сти-ли.

2 Наступає чорна хмара,
І дощик із неба, —
Зруйнували Запороже
Буде колись треба.

3. Ой і хоч гаразд, хоч і не гаразд,
Нічого робити, —
Буде добре Запорозцям
І під Турком жити.

Увл. форт.: Лисенко, 36. укр. піс. II. 6.

Замовкли торбани ..

Музику після Кікена зложив Ів. Лаврівський.

Поважно.

1. За- мов-кли тор- ба- ни, о-
гу- хли ма- буть, ні сьші-ву, ні
ду- мп в ху- то-рах не чуть; Ли-
ше на во ін-лах го- ло- сить во-
рон ко- за- чо- і сла ви ста-

The musical score is written in a single system with five staves. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The melody is in a major mode. The lyrics are written below the notes. There are three triplet markings (indicated by a '3' above the notes) in the second, fourth, and fifth staves.

ро і го- мон. О руська-я
земле, о рід-на мо- я! ко-
ли то прийдем ми вже раз до до- бра? О
руська-я земле о рід-на мо- я, ко-
ли то прийдем ми вже раз до до- бра?

2. Де ділись-залілись ті давні часи
Славетні, гетьманські — де щезли вони?
Бувало отаман як скляче у бій,
Козацтво як хмара злегить ся як стій.
О руськая земле, о рідна моя!
Чи верне -- поверне та слава твоя?
3. В кайданах, в неволи козаца семя;
По дворах шляхетських у наймах сестра,
А син на послугу пішов Москалям, —
На глум та на цюсміх своїм ворогам.
О руськая земле о рідна моя!
Коли вже скінчать ся неволя твоя?

4. Прокпните ся діти! наспів вже сей час,
Заплакана мати вже кличе на нас,
Щоб стать односердно за діло сьвяте,
А слава нам давна ще раз розцвите.
О руськая земле, о рідна моля!
Чей вже ми прийдемо колись до добра!
(Слова з Сьпіваника Костя Федьків, Львів 1899.)

Вже більше літ двісті

Мельодию записав Ф. Колеса в Стрийщині.

Andante.

1. Вже більше літ двісті як козак в не-во-лі,

понад Дніпром ходить, векли-ку-є волю:

Гей, вийди, вийди із во-ди,

визволь мо-є сер-день-ко із бі-ди!

2. Не вийду козаче,
Не вийду собою!
Хоч радаб я вийти,
Тай сама в неволі.
Гей у неволі, у тюрмі,
Під московським калавуром у ярмі.
3. У ярмі, в кайданах
Од часів Богдана,
Од його самого
В неволю оддана.
Гей ти Богдане, гетьмане,
Занапастив Україну і мене!
4. Із ратич козацьких
Серии поробили,
А гострії сивси
На леміш зломили.
Деж наші коні-соколи,
І самії козаченьки, як орли?!
5. Ваші коні в плузі
А козак за плугом,
А вітер сумує,
Та говорить з лугом:
„Кинь плуг козаче, бери ніж,
„Та дездиблеш вороженька, там і ріж!“
6. Тоді всі янголи
Сам Бог сьвятий з неба
Вернуть твою волю
З неволі до тебе.
Гей ти Богдане, гетьмане,
Запродав ти Україну і мене!

Чи знаєш, де країна тая мила?

Поволі.

Музика Ост. Нижанковського.

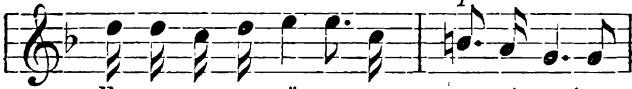
1. Чи зна-єш, де кра-ї-на та-я

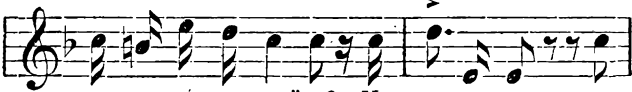
ми-ла, Де я-вір-іє, і де ка-ле-на
cresc.

цви-ла, Де грав Дні-стер, де
espr.

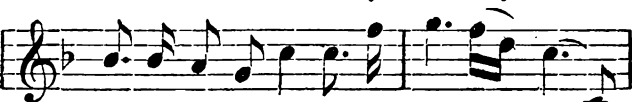
Га-лич пе-ча-лі-є, де ру-ський край, де

руське серце млі-є? Чи знаєш де, чи
rall.

знаєш мо-я до ле? Ту- да, ту- да пі-

ду з тобов со-ко-ле, ту- да, ту- да пі-

ду з то-бов со- ко- ле!

2. Чи знаєш, де та Лєвова палата,
А в мурах їй вбивана кімната,
Де образи по стїнах золочені,
Де Лев наш, де? питають засмучені,
Чи знаєш де, чи знаєш моя доле?
Туда, туда іду з тобов соколе! (2)

3. Чи знаєш, де ті снігні наші гори,
Де Черемош, де ті буйні ізвори,
Де рутин цвіт з барвінком зеленіє,
Де Божий дух на землю з неба віє,
Чи знаєш де, чи знаєш моя доле?
Туда, туда підемо мій соколе! (2)

Слова Ю. Федьковича.

Ой спав пугач на могилі.

Протяжно.

1. Ой спав пугач на мо-

гн- лі тай кри- кнув він: „пу-гу!“
чи не дасть Біг ко- за- ченькам
хоч те- пер по- ту- гу

2. І день і ніч війни ждемо,
Поживи немає;
Давно була Хмельниччина
Що вже й не згадаєм!

3. Ой колись ми воювали,
Та більше не будем!
Того щастя й тої долі
По вік не забудем!

4. Та вже шаблі заржавіли,
Мушкетя без курків,
А ще серце козацьке
Не боїть ся Турків.

Супров. форт.: Рубець 100 укр. пар. піс. ч. 18.

Про козака Байду.

Andante moderato.

Ой, пв Бай- да мед, го- рі-
лоч- ку, та не день, не два,
а ві од- ну ніч-ку та не день,
не ґ два, а- ні о- дну ніч-ку.

Прійшов до него цар турецький:
Ой, щож ти робиш, Байдо молодецький? (2)
Ой, пю, царю, мед-горілочку,
Та не день, не два, та й не одну нічку. (2)
Покинь Байдо та байдувати,
Сватай мою дочку, та йди царювати. (2)
Твоя дочка поганая,
Гей, твоя віра, віра проклятая! (2)
Ой, як крикне цар турецький,
Та на свої слуги, слуги молодецькі: (2)
Возьміть Байду, та звяжіте,
Та й за ребро гаком, гаком зачепіте! (2)
Взяли Байду, та звязали,
Та й за ребро гаком, гаком зачіпали. (2)

Висить Байда на дубочку,
Та не день, не два, та й не одну нічку. (2)
Прийшов до його цар турецький:
Ой, щож ти бачиш, Байдо молодецький? (2)
Бачу я, царю, два дубочки,
А на тих дубочках сидять голубочки. (2)
Позволь, царю, лучка зняти,
Тобі на вечерю голубочка вбити. (2)
Ой, як стрельнув Байда з лука
Та попав царя поміж самі вуха, (2)
А царицю в потилицю,
А цареву дочку в саму головочку. (2)
„Тобі царю в землі гнити,
Байді молодому мед-горілку пивти!“ (2)

Лисенко: 36. укр. піс. III. ч. 3. а.

Про Мороза.

(1655.)

Maestoso.

1. Ой Морозе, Мо-ро-зен-ку, Ти пре-

славний ко за-че! Гей! за то-бо-ю Мо-ро-

espress.

зе-ку вся Украї- новь- ка пла- че.

Гей! за то- бо-ю Мо- ро- зен ку

вся У- кра- ї- на пла- че.

2. Не так тая Україна, як те горде військо..
(Гей!) Заплакала Морозиха йдучи рано на мі-
[сто. (2)]
3. Здибали ї три козаки та із замку йдучи:
(Гей!) Здибали ї три козаки та із замку йду-
[чи. (2)]
4. Ой перестань, Морозихо, та по сні тужити,
(Гей!) Ходи з нами, козаками, меду, вона на-
[п'ється! (2)]
5. Ой, пийте ви здоровенькі, та коли вам п'ять ся,
(Гей!) Коло моїй головоньки все лишенько в'єть
[ся. (2)]
6. Та видите, мої-братя, щось вино не п'ять ся,
(Гей!) Ой десь-то мій Морозенко та з Ляхами
[б'ється! (2)]
7. Пійшла, пішла Морозиха на гору, на високу,
(Гей!) Подивить ся Морозиха та в долину гли-
[боку: (2)]

8. Аж з за гори високої горде військо виступає,
(Гей!) А поперед Морозенко сивим конем ви-
[гравав. (2)
9. Не грай, не грай сивий коню, та не грай підо
[мною,
(Гей!) Ступай, ступай, сивий коню, лиш тихою-
[ступою! (2)
10. А в нашого Морозенка червона стрічка:
(Гей!) Де поверне Морозенко, там кєрвава
[річка. (2)
11. Попід гору високою покопано шанці:
(Гей!) Та злапали Морозенка в неділеньку
[в ранці. (2)
12. Ой злапали Морозенка, на зад руки звязали,
(Гей!) На зад руки ізвязавши, до замку від-
[далв. (2)
13. Посадили Морозенка на тисовім стільці:
(Гей!) Зняли, зняли з Морозенка з чересом
[червінці. (2)
14. Посадили Морозенка на мальованій лавці:
(Гей!) Зняли, зняли з Морозенка шовковії жу-
[панці. (2)
15. Посадили Морозенка на жовтім пісочку:
(Гей!) Зняли, зняли з Морозенка кєрваву со-
[рочку. (2)
16. Посадили Морозенка на високій могилі:
(Гей!) „Поглядай ся Морозенку, по всій своїй
[Україні! (2)
17. „Україна! Милый Боже, та й те гордез
[військо!
(Гей!) Прощай же ми стара нене, та й ти лю-
[бая прічко! (2)

18. Вони єго анї бвля, нї в чверти рубалц,
 (Гей!) Тїльки з него молодого живцем серце
 [взяли (2)]

Слова виляті з Головацького: Нар. піснї, т. 1, ст. 5 Мельо-
 дію подав І. Ровдольський з Берліна, пов. Броди. Записав
 Остап Нижанковський

Про Добуша

Варіант I.

Andante.

mf

Ой по-під гай зе-ле-нень-квій

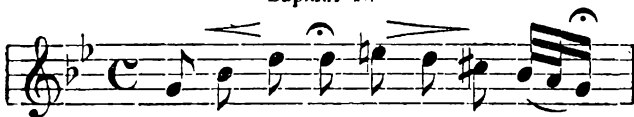

ой по-під гай зе-ле-нень-квій
dimin.

ходить До-буш мо-ло-денький.

Варіант II.

Ой по-під гай зе-ле-нень-квій

ой по- під гай зе- ле- нький,

хо- дить До- буш мо- ло- день- кий.

На ніженьку налягає, топірцем ся підпирає, гай
[на хлопці накликає:

Ой ви хлопці, ви молодці, а сходіть ся разом
[д' купці,

Бо будемо раду мати, де підемо розбивати,

Щоби Кути не мивути, до Косова повернути.

Тепер, хлопці, ідім спати, бо маємо рано встати;

Та вставайте всі раненько, убирайте ся борзенько

У постолы шкіряні, у волоки шовкові.

Разом, хлопці, разом бігом, западають стежки
[спігом.

Ходіт, хлопці, ба й за мною! і у гору і скалою,

Бо зайдемо та до Дзвінки, до Стефанової жінки.

„Ой, Добушу, ти пане наш, там пригода буде на
[нас!

„Ви на мене не вважайте, по дві кулі набивайте!

Станьте хлопці, під ворота, а я піду під віконце,
[ци спят мов любе серце.

„Ци спиш, серце, та ци чуєш, ци Добуша за-
[ночуєш?“

„Ой, я не спю, та все чую, бо вечорньку готую.

„Ци спиш, серце, та ци чуєш, ой, ци сама ти
[ночуєш?“

„Ой, я не спю, та все чую, розбійника не зночую.

А Штефана нема дома, ще вечера не готова ;
Будо вона дуже пильна, всему світу буде дивна.

„Ци будеш ми отворяти, ци кажеш сї добувати?“

„Не кажу сї добувати і не підую отворяти.“

„Пусти, суко, враз до хати, -щоб дверей не вп-
[валати!“

„В мене двері тисовії, в мене замки стальовії“.

„Не допоможут замки твої, як підложу плечі свої“.

„Сім літ сили закохати, мої двері влупати!“

Взяв ся Добуш добувати, взяв замки відлітати.

Ой лиш двері та підхилів, а вже Дзвінка з пода

[стрілв, Добушеви в серце вцілв!

Не так в серце, в праве плече, а з лівого кровця
[тече.

„Ой, ти гицлю, ти Дзвінчуку, тось ти мя з'їв
[через суку!

„Треба було не гуляти, судї правди не казати.

Бо у суки тільки віри, як на бистрій воді піна“.

„Ой, Добушу, Добушуку, чомусь не вбив тогу
[суку?“

„Як же я ї убити мав, коли я ї вірне кохав“.

„Ой Добушу, ти пане наш, велика пригода на
[нас:

Ой куди ми не бували, та ми зради не видали,

А ту зрада ба й над нами, молодими легнями!“

„Ой, ви хлопці, о^{ни} ви мої, возьміт мене з хати
[тої;

Возьміт мене на топори, занесіт мя в Чорну Гору.

В Чорну Гору занесіт мя, на дрібний мак посі-
[чіт мя,

Най ся Ляхи не збиткуют, мое тіло не чвертуют.

Сріблом-злотом поділіт ся, а самі вже розходіт ся,

Але не йдіт розбивати, людську кровцю пролівати.

Людська кровця не водця, пролівати не годить ся“.

Впали Ляхи, всіх забрали, назад руки повязали,
[до коней поприпинали.

„Ой, Добушу, ти пане наш, велика пригода нас!
Де-ж ми будем змувати, та й лутечко літувати?“

В Станіславі на риночку, в тяжких дубах, в ас
[лізочку:
Там будете почувати, будут Німці тіло драти.

Надав д-р Ів. Франко. Супров. фортец.: Лисенко, Зб. укр. шк
IV. ч. 5. а. 6.

ПРАКТИЧНІ ШКОЛИ ДЛЯ СКРИПКИ У 10 ЧАСТИНАХ
Муз. педаг. Льва Портнова. — Всі пояснення подані в
3 мовах: українській, русській і німецькій.

- Ч. 30. Школа для Скрипки, частина перша, — зшиток 1.
(I. позиція) \$1.00
- Ч. 31. Школа для Скрипки, частина перша, — зшиток 2.
(I. позиція) \$1.00
- Ч. 32. Школа для Скрипки, частина перша, — зшиток 3.
(I. позиція) \$1.00
- Ч. 33. Школа для Скрипки, частина друга, зшиток 1.
(усі позиції і переміна позицій) — Ціна \$1.00
- Ч. 34. Школа для Скрипки, частина друга, зшиток 2. (Усі
позиції і переміна позицій). Ціна \$1.00
- Ч. 35. Школа для Скрипки, частина друга, зшиток 3. (Усі
позиції і переміна позицій). — Ціна \$1.00
- Ч. 36. Школа для Скрипки, частина друга, зшиток 4.
(Усі позиції і переміна позицій) — Ціна \$1.00
- Ч. 37. Школа для Скрипки, частина третя, зшиток 1.
(віртуозна техніка). — Ціна 70ц.
- Ч. 38. Школа для Скрипки, частина третя, зшиток 2.
(віртуозна техніка). — Ціна 70ц.
- Ч. 39. Школа для Скрипки, частина третя, зшиток 3.
(віртуозна техніка). — Ціна 70ц.
- Мельодичні Етюди, оп. 99. Лев Портнов (для скрипки,
частина I, поз. I) 50ц.

ПРАКТИЧНІ ШКОЛИ ДЛЯ ФОРТЕП'ЯНУ У 5 ЧАСТИНАХ
Зладив Лев Портнов, в 3 мовах: українській, русській і
німецькій.

- Ч. 40. Школа для Фортеп'яну, ч. I, зшиток 1. Ціна .. 70ц.
- Ч. 41. Школа для Фортеп'яну, ч. I, зшиток 2. Ціна .. 70ц.
- Ч. 42. Школа для Фортеп'яну, ч. II, зшиток 1. Ціна .. 70ц.
- Ч. 43. Школа для Фортеп'яну, ч. II, зшиток 2. Ціна .. 70ц.
- Ч. 44. Школа для Фортеп'яну, ч. III. — Ціна 70ц.
- Маємо школи в англійській мові на всякі інструменти.

Школа на Скрипку — Самоучитель

Найлекший спосіб виучитися на скрипці грати без по-
мочи учителя. Зміст: — 1. Що то є музика; 2. Скрипка
і її части; 3. смик, струни; 4. Як тримати скрипку; 5. Як
тримати смик; 6. Система нотна; 7. Головна скаля то-
нів; 8. Інтервали, павзи, пункти; 9. Знаки і ключі му-
зичні; 10. Стрій скрипки — і багато важних поучаючих
річей з образками, багато українських пісень, коломи-
йок і танців, на гарнім папері. —

Спеціальна ціна лише \$150

Пишіть по наш загальний каталог книжок і музики.
На С. О. Д. не висилаємо — Замовлення висилайте до:

UKRAINSKA KNYHARNIA

660 Main St.

Winnipeg, Man.